

Recenzja w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitacyjnego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki dr Dominice Drezner-Ilczuk

Autor recenzji: prof. Grzegorz Niwiński Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie.

Podstawa sporządzenia recenzji

Podstawą sporządzenia recenzji jest czterotomowe opracowanie tekstowo-ilustracyjne zatytułowane:

- Autoreferat „Znaczenie procesu projektowego w tworzeniu produktu wzorniczego na podstawie studium przypadku”
- Autoreferat „Dydaktyka” – Załącznik nr I
- Autoreferat „Projekty / realizacje” – Załącznik nr II
- Autoreferat „Osiągnięcia” – Załącznik nr III

Sylwetka kandydatki

Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk ukończyła kurs magisterski w 2013 roku na Wydziale Wzornictwa i Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Na początku swojej kariery zawodowej otrzymała nagrodę Red Dot za dyplomową pracę magisterską pt. "Marina". W latach 2006-2010 pracowała jako projektant w studiach: Art Reklama i D-well oraz w studiu projektowym Kaniewski Haute Design (Warszawa), zajmując się projektowaniem produktu, architekturą wnętrz, grafiką użytkową i badaniem trendów. Obecnie prowadzi własną działalność projektową pod marką Drezner Design. Jej prace były kilkakrotnie nagradzane. Swoją karierę akademicką rozpoczęła na Wydziale Wzornictwa ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W 2017 roku pani dr Dominika Drezner-Ilczuk obroniła doktorat pod tytułem "Analiza formy i funkcji biurka w kontekście przemian cywilizacyjnych i rozwoju technologicznego oraz autorska propozycja nowych rozwiązań w jego projektowaniu" zrealizowany pod kierunkiem promotora prof. Mariusza Włodarczyka. Obecnie prowadzi zajęcia dydaktyczne w Instytucie Wzornictwa ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi oraz na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Humanistycznospołecznego SWPS w Warszawie. Czynnie zajmuje się popularyzacją designu. Jest członkiem Stowarzyszenia Projektantów Form Przemysłowych.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego opisanego w opracowaniu „Autoreferat - Znaczenie procesu projektowego w tworzeniu produktu wzorniczego na podstawie studium przypadku”, aspirującego do istotnego wpływu na rozwój dyscypliny.

Przedstawionym w tej części autoreferatu osiągnięciem naukowym jest projekt zestawu mebli dla dzieci i młodzieży zrealizowanego oraz wdrożonego przez dr Dominikę Drezner-Ilczuk w znanej fabryce mebli VOX. Projekt ten jest wymienionym w tytule studium przypadku. Opis obejmuje całokształt procesu powstania produktu poczynając od badań rynkowych i socjologicznych poprzez powstanie szeregu koncepcji wstępnych, ich selekcję przez inwestora na podstawie wizualizacji, powstanie dokumentacji przedprototypowej, budowę pierwszych prototypów, badania fokusowe rozwiązania, korekty prototypów, kolejne badania potwierdzające prawidłowość rozwiązania, aż do pełnej implementacji technicznej i marketingowej produktu. Niewątpliwą zaletą opisu tego procesu jest jego walor dydaktycznych, który może być wykorzystany w edukacji młodych projektantów. Taki cel, oprócz podstawowego, jakim jest uzyskanie habilitacji, kandydatka deklaruje w tekście. Opisany proces odpowiada w pełni wymogom, jakie stawia przed projektantem wdrożenie produktu komercyjnego. Rozbudowany program badań potrzeb użytkowników, a potem dwukrotna ewaluacja fokusowa przyjętego rozwiązania daje przyszłemu producentowi gwarancję pozytywnej odpowiedzi rynku na proponowany produkt.

Poznanie i realizacja rzeczywistych potrzeb użytkowników, oprócz swojego humanistycznego przesłania, ma w projektowaniu charakter funkcjonalny, zmierzający do wyselekcjonowania niezbędnych cech przyszłego przedmiotu. Jakość badań wstępnych ma więc znaczenie kluczowe. Sądzę, że podstawową umiejętnością badacza jest właściwe odfiltrowanie schematów działania i obiegowych poglądów ludzi od ich rzeczywistych potrzeb. Proste reagowanie na to, co ludzie opowiadają o swoim funkcjonowaniu i własnych potrzebach nie wystarczy. Sądzę, że w procesie doboru właściwych pytań, znaczącą rolę odgrywać może przeczuć czy też intuicja projektanta, który planując rozpoczęcie procesu powinien mieć pewien własny pogląd czy tezę, która w trakcie badań znajduje potwierdzenie lub jest modyfikowana. Problem jest bardzo ważny z dydaktycznego punktu widzenia. Dotyka bowiem samego sedna kreatywności w projektowaniu. Na ile jako projektanci mamy odwagę proponować nowe, nieznane dotąd rozwiązania, a na ile dajemy się unosić zastanym wyobrażeniom. Uderzyła mnie pewność, z jaką autorka pisze wytłuszczonym drukiem „Badania są niezbędne są do poznania tego, co ludzie robią, myślą, widzą i czują na potrzeby projektowania produktu. Prowadzimy je, aby projektowanie było oparte na danych, a nie intuicji. Stwórz plan działania i scenariusz. Nie działaj spontanicznie.” W ogólności tak, a jednak tak stanowcze eliminowanie intuicji nie wydaje mi się uzasadnione. Sądzę, że przed dostarczeniem tego cennego tekstu młodym projektantom, pogląd na ten temat powinien zostać nieco zniuansowany.

Odnosząc się do samego osiągnięcia habilitacyjnego. Mamy tu do czynienia z wdrożonym do produkcji projektem mebli dla dzieci i młodzieży. Wprowadzenie przez producenta do początkowego briefu projektowego bardzo szerokiego zakresu wieku użytkowników, jakim

jest przedział 6 – 18 lat, określone zostało przez projektantkę jako wielkie wyzwanie. W moim przekonaniu był to wymóg mało realistyczny lub zgoła niemożliwy do spełnienia. Dzieci 6 letnie różnią się od młodzieży pod każdym względem. O ile jeszcze na siłę można by przy pomocy manipulowania wysokością mebli i długością łóżka zapewnić względne dostosowanie ergonomiczne kompletu mebli dla osób różniących się wzrostem od 40 do 80 cm, to z pewnością oczekiwania tych osób w zakresie wyrazowości otoczenia i funkcji mebli będą diametralnie inne. Przejście od okresu dziecięcego do okresu młodzieńczego wiąże się nie tylko ze zmianami ciała, ale przede wszystkim ze zmianą psychiki i rodzajów aktywności. Około 12-13 roku życia dochodzi do, często smutnego dla rodziców, pożegnania z dzieciństwem, manifestowanego buntem i dążeniem do emancypacji. Związane to jest zawsze z inicjowaną przez młodych użytkowników zmianą swojego otoczenia. Coraz odważniej ingerują i kształtują umeblowanie swojego pokoju. Trudno mi sobie wyobrazić komfortowe funkcjonowanie kilkunastoletniego młodzieńca w pokoju urządzonego dla niego przez rodziców w wieku 6-7 lat. Podobne sytuacje są wyjątkami, a nie regułą, na co powinni odpowiednio reagować stratedzy rozwoju przedsiębiorstwa meblowego. W autoreferacie nie jest dokładnie wyjaśnione, w jaki sposób projektantka dokonała uzgodnień w klientem, które pozwoliły jej wybrnąć z opisanej powyżej sprzeczności. Faktem jest, że w rezultacie wykonała projekt mebli dla młodych osób, których wiek oszacowałbym na 12-18 lat. Wydłużając może nawet ten przedział do czasu wyprowadzenia się z domu, które w zdrowej relacji rodzinnej następuje około 20-21 roku życia. Przyznam, że moje rozważania na temat adekwatności rozwiązania do wieku użytkownika komplikowały stylizacje wykonane przez firmę VOX, a załączone do opisu projektu. Widoczne na zdjęciach misie, zabawki, dziecięce rysunki mają przekonywać, że w sfotografowanych pomieszczeniach mogą mieszkać małe dzieci.

Przyjmując wyżej wymieniony, młodzieżowy przedział wiekowy użytkowników, stwierdzić należy, że meble pod względem wyrazowości, dobrze wpisują się w potrzeby nastolatków. Przybierając formę wyciszoną, z zasady „drugoplanową”, komplet stanowić może dobre tło dla młodzieżowej ekspresji. To rysunki, plakaty, gitary, dziwaczne przedmioty, znalezione graty mogą wyjść na pierwszy plan, budując habitat dla eksperymentującej i kształtującej się osobowości. Szkoda, że nie można potwierdzić tej tezy oglądając załączone stylizacje. Poza jedną, gdzie nad łóżkiem widnieje namazany na kartonie napis „Freedom starts here”, zdają się być niewrażliwe na prawdę o pokojach nastolatków. Rozumiem, że kandydatka korzystała z materiałów wyprodukowanych przez firmę VOX, co obciąża jej dział marketingu za zbudowanie mylącego przekazu stylizacyjnego.

Obok wymienionej powyżej ogólnej wyrazowości kompletu, drugim elementem, za który w pełni odpowiada kandydatka jest asortyment kompletu i użytkowość jego poszczególnych elementów. Pod względem doboru elementów komplet pokrywa większość potrzeb użytkowników. Nie będę szczegółowo opisywał mebli o typowych funkcjach, jak regały, szafy czy komody. Projektantka należycie zadbała tu o lekkość tych dużych z konieczności brył, wprowadzając podziały elewacji meblowych i odrywając je od podłoża na zgrabnych nogach. Widoczne na zdjęciach podziały ich przestrzeni wewnętrznych organizujące przechowywane przedmioty, pomagają utrzymać porządek i sortować rzeczy. W tym kontekście wątpliwość

budzą nieelastyczne podziały szuflad. System zawiera kilka oryginalnych, autorskich elementów. Należy do nich toaletka, która dawniej będąc przedmiotem kobiecym, w obecnych czasach dedykowana może być dowolnej płci. Mebel ten po demontażu lustra może spełniać funkcje niewielkiego biurka. Meblem zwracającym uwagę jest, tak zwana, szafka na zabawki. Rodzaj podłużnego wózka na kółkach ma walor wielofunkcyjności, tak potrzebny w sytuacji różnorodnych zainteresowań użytkowników. Przydatna do tworzenia własnych aranżacji kaszta ścienna, doskonale odpowiadająca potrzebie eksponowania niezliczonych kolekcji. Organizer mocowany do rantu łóżka, niespotykany w innych systemach meblowych, a przydatny do tak charakterystycznego dla nastolatków spędzania czasu w lub na łóżku. Dobrze, że z planowanego na wstępie asortymentu mebli wypadła bliżej nieokreślona szafka RTV. Mam nadzieję, że przyczyniła się do tego świadomość projektantki i inwestora o rujnującym zdrowie psychiczne i fizyczne młodzieży wpływie ekranów i życia cyfrowego.

Widoczna na zdjęciach trwałość mebli wynikająca z zastosowania drewna i oklein drewnianych oraz płyt laminowanych z pewnością pozwoli na łatwą konserwację i odporność na niekonwencjonalne działania użytkowników. Zabrakło mi bardziej wnikliwego opisu zastosowanych materiałów, w szczególności danych na temat emisyjności aldehydowej. Ma to przełożenie na zdrowie młodzieży i w przypadku dobrych parametrów może być dźwignią promocji sprzedażowej. Samo dążenie do pewnej uniwersalności wizualnej i wyciszenia wyrazowego odbieram, jako decyzję właściwą w kontekście działań proekologicznych. Obok doskonałości konstrukcyjnej, cechy te w sposób decydujący przyczyniają się do długiego trwania produktu.

Podsumowując; mamy tu do czynienia z całościowym procesem wdrożenia produktu, który angażował prawdopodobnie wiele osób. Stała obecność projektantki i badania przeprowadzone na różnych etapach powstawania produktu, pozwoliły na płynną i sensowną optymalizację projektu. Powstał produkt prawdziwy, odpowiedni zarówno w kontekście technologicznym, jak i właściwy dla potrzeb ciągle zmieniających się nastolatków. Doceniam myśl kandydatki sformułowaną na zakończenie opisu dzieła, o potrzebie samoograniczania się projektanta do niezbędnego minimum. Im mniej się zaprojektuje, sugeruje projektantka, tym lepiej. To świadome podejście zaowocowało projektem, w którym nie przekroczono granicy niepotrzebnego naddania, nie rezygnując przy tym z wątków nowych lub nowatorskich. Projekt jest rzetelną, opartą na danych pracą projektową. Z pewnością spełnia wymogi zawarte w ustawie.

Ocena dorobku kandydatki zgromadzonego po przyznaniu doktoratu z wyjątkiem osiągnięcia habilitacyjnego opisanego powyżej. Analizie poddano projekty zrealizowane po uzyskaniu doktoratu, czyli poczynszy od drugiej połowy roku 2017.

Uważna analiza dorobku zawodowego Pani dr Dominiki Drezner-Ilczuk zgromadzonego po uzyskaniu doktoratu wskazuje na szerokie zainteresowania kandydatki. Wieloletnie współprace z firmami wytwórczymi dowodzą zaufania, jakim została obdarzona przez partnerów rynkowych. Nazwy firmy oświetleniowej Lako, producenta galanterii z tworzyw

sztucznych Practic, firmy meblarskiej VOX, producenta grzejników Luxrad czy producenta armatur Omires, pojawiają się w spisie projektów kandydatki kilkakrotnie w różnych latach okresu 2017-2025. Pomimo braku danych na temat powodzenia produktów wygenerowanych w wyniku tych współprac, zaryzykować można twierdzenie, że powracanie firm projektowych do tej samej projektantki, świadczy o zadowoleniu z jej profesjonalnej obsługi. Wynika to zapewne z umiejętnej współpracy z klientami oraz chętnego włączania się projektantki w procesy badawcze zmierzające do właściwego sformułowania założeń. Badania wymieniane są w opisach wielu projektów. Drugim niewątpliwym powodem dobrych relacji z klientami jest wysoka jakość wzornicza proponowanych rozwiązań. Oto opis kilku szczególnie zwracających uwagę.

Kolekcja mebli Into dla VOX z 2023 roku to projekt systemu regałów. Meble zawierają ramę z typowych stalowych profili kwadratowych, na której wsparte są półki z białej płyty. Na pierwszy rzut oka, to wyrób standardowy. Jednak po bliższej analizie odkrywamy przydatne organizery w postaci prostokątnych skrzynek o różnej szerokości, przy pomocy których w wyniku prostego przesuwania ich na półkach bazowych i obracaniu o 90 stopni, można dokonywać bardzo łatwych funkcjonalnych i estetycznych rearanżacji mebla. Rozwiązanie wzorcowo proste, ułatwiające życie użytkownikowi nieobytemu z techniką.

Prosty projekt pojemników na owoce i warzywa dla Practic z 2023 eksponuje naturalne piękno produktów rolniczych. Funkcjonalny kształt przystosowany do piętrzenia, łatwy dostęp do każdego piętra oraz przezroczystość ścianek, pozwalają na budowanie całych ekspozycji oraz łatwą kontrolę stanu świeżości. Przezroczyste pojemniki z szarymi klapkami estetycznie eksponują owoce i warzywa.

Kran Baretti dla Omnires z 2019 roku to kubistyczna kompozycja kształtów. Zwykle w unikałem armatur o takiej wyrazowości. Ale umieszczone w portfolio zdjęcie nasuwa skojarzenia i odniesienia do modernistycznych form znanych z rzeźby i malarstwa konstruktywistycznego lub kubistycznego. Nie wiem na ile było to zamierzone, ale efekt jest inspirujący.

Grzejnik Koliber dla Omnires z 2018 roku to forma rzeźbiarska nastawiona na odegranie znaczącej roli estetycznej we wnętrzu. Taka potrzeba istnieje w wielu adaptowanych pomieszczeniach, gdzie sytuacja instalacyjna wymusić może nietypowe położenie grzejnika. W takich sytuacjach dąży się zwykle do jego przeniesienia lub zakrycia. Inną metodą jest ujawnienie go w sposób kontrastowy i znaczący. Podoba mi się użycie typowych przekrojów rur i połączenie tego z organicznym wygięciem całej formy.

Wyposażenie AGD dla Kernau (okap, płyta indukcyjna, płyta gazowa ze stelażem, piekarnik, mikrofalowka) z 2018 pojawia się na trochę zbyt mało kontrastowych zdjęciach jako czarne, nastrojowe, minimalistyczne płaszczyzny, zróżnicowane tylko fakturami. W całkowitej czerni pojawiają się tylko wyświetlana informacja i metaliczne krawędzie rusztu płyty gazowej. Bardzo eleganckie, chociaż nieco mało uniwersalne.

Sprzęt oświetleniowy stał się dla kandydatki ulubionym polem eksperymentu wzorniczego.

Lampy Zota Light dla Lako z 2024 zaliczone do finalistów konkursu „Dobry Wzór” oraz komplet lamp Mista, opartych na podobnym pomysle, to doskonały przykład lamp nastrojowych. Moduł świecący doskonale skrywający źródło światła flankowany jest przez płyty szklane o

różnych kształtach i odcieniach. Prowadzenie światła w grubości szkła, umożliwiające przeniesienie go na krawędzie szkła, daje innowacyjny efekt wizualny.

Kolejna lampa Dental Wave dla Lako z 2024 roku jest próbą odejścia w gabinecie dentystycznym czy kosmetycznym od tradycyjnej funkcjonalistycznej formy lampy medycznej. Falista forma skojarzona z kształtami nowoczesnych foteli do tego typu zastosowań, zawiera wszelkie regulacje świetlne niezbędne przy zabiegach związanych z ciałem ludzkim.

Lampa Di Piu dla Lako z 2019 to polemika z klasyczną biurową belkowaną oprawą świecącą w dół lub górę. Przegub w środku długości podłużnej formy umożliwia nie tylko na modyfikację kąta oświetlenia, ale również tworzyć może na suficie nieoczekiwaną kompozycję wielu skierowanych ku dołowi lub ku górze kątowych form.

Te i inne projekty pokazane w portfolio zawodowym dowodzą, że Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk jest sprawną projektantką, działającą skutecznie i innowacyjnie na różnych polach projektowania wzorniczego. Jej doświadczenia zawodowe stanowią cenny komponent jej działalności edukacyjnej.

Ocena działalności dydaktycznej kandydatki

Swoją aktywność edukacyjną Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk zdobyła w 3 jednostkach naukowych. Pierwsze kroki stawiała na Wydziale Wzornictwa ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie w latach 2017-2019 prowadziła zajęcia z ergonomii.

W latach 2022-2023 prowadziła w Wyższej Szkole Psychologii Społecznej (SWPS) prowadziła zajęcia z druku 3D.

Od 2019 roku uczy w Instytucie Wzornictwa ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, gdzie rozpoczynała kurs podstaw projektowania dla 1 roku. Obecnie dla 2 i 3 roku prowadzi własną Pracownię Projektowania Procesów Projektowych. Autorski program bazuje na własnym doświadczeniu zawodowym. Podstawą tego programu są badania zmierzające do ustalenia szczegółowych potrzeb związanych z praktycznym projektowaniem produktów. Wykładowczymi ćwiczy ze studentami proces projektowy oparty na zrozumieniu problemu i jego kontekstu, budowie strategii działania, poszukiwaniu inspiracji, badaniu potrzeb użytkowników, modelowaniu, wizualizowaniu i budowaniu prototypów. Duży nacisk kładziony jest na projektowanie zespołowe. W tej uczelni, kandydatka ma na swoim koncie prowadzenie kilku dyplomów licencjackich.

Wymienione w portfolio edukacyjnym tematy wydają się czasem zbyt doprecyzowane. Ich tematyka dotyczy nowego podejścia do mebli lub sprzętu AGD, sprzętu łazienkowego. Pojawiają się wątki ekologiczne (walka z jednorazówkami) czy aktualne projekty związane z bezpieczeństwem (produkty ułatwiające pracę strażaków, policjantów, medyków i innych służb ratunkowych). Dość ograniczony serwis zdjęciowy nie pozwala na precyzyjniejszą ocenę rozwiązań. Jednak tematyka i opisy zadań wskazują na właściwe podejście do kursowego kształcenia młodych projektantów.

Prezentowane dyplomy licencjackie zostały opisane dokładniej.

Zwraca uwagę projekt aplikacji mobilnej Perro służącej do budowania społeczności wielbicieli psów, organizowania wspólnych spacerów i promowanie miejsc przyjaznych zwierzętom. Działanie prozdrowotne, integrujące oraz prozwierzęce, czyni z tego projektu wzorcowy przykład pracy licencjackiej o silnym aspekcie etycznym.

Drugim wyróżniającym się opracowaniem jest projekt urządzenia wspomagającego proces zasypiania dla osób z zaburzeniami snu. Jest to komplet miękkich elementów przystosowanych kształtem do stymulowania przy pomocy wibracji różnych punktów na ciele. Stymulowanie tych punktów wpływa pozytywnie na układ nerwowy, pomaga odprężyć się, sprzyjając zaśnięciu. Z przedmiotami współpracuje aplikacja na telefon, która umożliwia sterowanie systemem i analizę cyklu sennego. Projekt doskonale wpisuje się w trendy autoterapeutyczne i pracę nad sobą, zmierzającą do eliminacji złych nawyków.

Trzecim dobrym przykładem jest zestaw naczyń usprawniających samodzielne spożywanie posiłków przez osoby hospitalizowane. To projekt poddany rygorowi ergonomii i psychologicznego oddziaływania życia szpitalnego. Ułatwienie samodzielnego jedzenia, kontrolowanie tempa i temperatury przyjmowanych kęsów oddziałuje pozytywnie na proces rekonwalescencji fizycznej i psychicznej. Projekt szalenie potrzebny. Z uwagi na użycie druku 3D łatwy do wdrożenia i modyfikacji.

Ten krótki przegląd dokonań edukacyjnych kandydatki pozwala stwierdzić, że jest ona w pełni przygotowana do przyjęcia funkcji samodzielnego pracownika akademickiego. Programy realizowane przy jej udziale oraz podejmowane tematy wskazują na ścisłe połączenie z realnymi potrzebami oraz dowodzą fachowości w przekazywaniu warsztatu projektowego.

Ocena działalności organizacyjnej kandydatki

Opisane powyżej osiągnięcia zawodowe i dydaktyczne Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk, wzbogacone są dodatkowo o prace organizacyjne i popularyzatorskie. Korzystając z doświadczeń organizowania wystaw w ramach zespołu projektowego biura Kaniewski Haute Design, stała się samodzielną kuratorką i organizatorką wielu ważnych dla polskiego projektowania wystaw. Działając z ramienia ASP w Łodzi, przygotowała koncepcję i zorganizowała studencką wystawę „Conscious Design”, pokazaną w Nowym Jorku w ramach festiwalu NYCxDDesign 2019. W tym samym roku przygotowała wystawę pokonkursową „XXXVI Konkursu im. Władysława Strzemińskiego – Sztuki Piękne 2019”. Z ramienia tej samej uczelni, w 2021 kuratorowała i organizowała wystawę „Blue Drop. Człowiek przyszłości 2052” odbywającej się w ramach wydarzenia „Eco Made”. W obu przypadkach obok pracy koncepcyjnej i organizatorskiej była autorką komunikacji wizualnej i oprawy cyfrowej obu wydarzeń. Organizowała też konkursy związane z dwoma wymienionymi na końcu wydarzeniami.

Kandydatka jest też aktywna na polu warsztatów projektowych organizowanych poza uczelniami. Są wśród nich „Potrzeba matką designu”, warsztaty które odbyły się w czasie Międzynarodowych Targów Poznańskich, Mazda ZOOM ZOOM w barcelońskim Centrum Mazada Space, czy „Samochód przyszłości. Modelowanie Clay” w Pomorskim Parki Naukowo-Technicznym w Gdyni. Wymienione powyżej aktywności tworzą znaczący dorobek organizacyjny kandydatki.

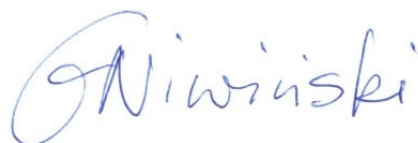
Udział w wystawach i nagrody otrzymane przez kandydatkę

W dorobku Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk znajduje się udział w kilku ważnych wystawach. Po uzyskaniu doktoratu, w 2020 brała udział jako członek zespołu w wystawie poświęconej twórczości Janusza Kaniewskiego. W tym samym roku po zakwalifikowaniu dwóch projektów, serii jej armatur Slide i Baretti, zostały pokazane na wystawie „Dobry Wzór 2020”. W 2024 roku lampa Zota jej autorstwa została zakwalifikowana na wystawę „Dobry Wzór 2024” organizowaną przez Instytut Wzornictwa. Warto przypomnieć, że Pani dr Dominika Drezner-

Ilczuk jest nadal jedną z nielicznych polskich projektantek, która otrzymała w 2013 roku Red Dot Design Awards (stało się to przed otrzymaniem doktoratu). Poza tym ma na swoim koncie uczestnictwo w kilku jury i udział w 2 konferencjach. Jej prace były publikowane w blisko 50 artykułach w prasie fachowej i popularnej.

Konkluzja:

Uważam, że wskazane dzieło habilitacyjne stanowi całościowy proces projektowy, w wyniku którego powstał oryginalny projekt wzorniczy, stanowiący dzieło rozwijające dyscyplinę artystyczną sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Dzieło to zostało wdrożone do produkcji, co umożliwiło jego realne oddziaływanie społeczne i gospodarcze. Przedstawione portfolio zawodowe udowadnia, że Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk jest wszechstronną projektantką, zdolną do skutecznego tworzenia rozbudowanych projektów wzorniczych. Jej działalność dydaktyczna dowodzi, że jest zdolna do samodzielnego tworzenia autorskich programów nauczania na obszarze projektowania wzorniczego. Jej zaangażowanie w działalność organizacyjną i popularyzatorską wzornictwa jest cenne dla środowiska projektowego i idei projektowania. Wobec powyższego, z przyjemnością stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk w pełni spełniają wymagania określone w art. 219 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późniejszymi zmianami), o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Prof. Grzegorz Niwiński